

podium

p rokers



NAARDEN, ANP

of ze vaak in
raten 30 à 40
t wonderlijk
nu lijden aan
net iets vaker
die geen long-
at gegoochel
er uit dat 200
anker krijgen

in de horeca
g om werkne-
tegen de rook
et de echte re-
feit dat de anti-
le rechterlijke
n kleine cafés
egestaan. Ro-
ven blijktbaar
n personeel is

it om roken te
s de rest van de
n zouden jagen
kosten van ge-
als rokers ge-
jaren eerder
en ze de samen-
AOW- en zorg-

kosten. En al zouden rokers tot meer kosten leiden, de enorme inkomsten door sigarettenaccijnzen maken dat waarschijnlijk meer dan goed.

Misschien ligt het ware motief van de antirokers in de toenemende intolerantie tegen mensen die anders doen of anders denken. En in de paternalistische obsessie van de overheid om erop toe te zien dat iedereen gezond leeft.

Het reguleren, belasten en verbieden van roken is een onterechte aantasting van de individuele keuzevrijheid. Om zelf vrij te kunnen zijn, moeten we ook de vrijheid van anderen, die andere gezondheidskeuzes maken dan wijzelf, respecteren. Anders is vrijheid een hol en hypocriet begrip.

Elke aantasting van onze vrijheid leidt tot willekeur en onderdrukking van minderheden. Niemand wil zijn eigen vrijheid imperken; het is altijd de vrijheid van anderen die beperkt moet worden.

Alcohol en wiet zijn toegestaan, heroïne en lsd zijn verboden. Niet omdat alcohol minder ongezond is dan die andere drugs, maar omdat alcohol de drug van de meerderheid is en de meerderheid heeft in een democratie het meest te vertellen. De vrijheid om te mogen roken wordt beknot, niet omdat mensen echt zoveel last hebben van die rook, maar omdat rokers steeds meer in de minderheid zijn en dus een gemakkelijke prooi vormen.

De overheid zou hooguit het roken mogen reguleren in openbare gebouwen. Wat mensen thuis doen, is aan hen. Of roken is toegestaan in cafés, bedrijven, verenigingen enzovoort is een particuliere zaak waar de overheid zich niet mee hoort te bemoeien. Dat is tientallen jaren prima gegaan, en er is geen enkele reden dat dat nu niet meer zou kunnen.

De moderne mens is volgens drugs-onderzoeker Peter Cohen een heksenjager. En onze strijd tegen rokers is een moderne inquisitie.

Toon begrip voor hoogbegaafde ouderen begrip

Grethe van Geffen

voorzitter Mensa Nederland,
vereniging voor hoogbegaafden

Heel goed dat *Trouw* aandacht besteedt aan de problemen van hoogbegaafde ouderen (30 december). Soms lijkt het of alleen kinderen hoogbegaafd zijn en dat alleen het onderwijs met hoogbegaafden te maken krijgt. Bij Mensa, de wereldwijde vereniging voor hoogintelligente mensen met meer dan 4000 volwassen leden in Nederland, weten we daarover mee te praten.

Dat zoveel mensen lid zijn, komt mede doordat leden binnen onze vereniging zichzelf kunnen zijn. Het enige wat zij delen is een bepaald IQ (het hoogste; 2 procent van de bevolking). Verder zijn er grote verschillen qua afkomst, opleiding en leeftijd.

Helaas worden nog veel van onze leden in de buitenwereld geconfronteerd met weinig begrip voor hun specifieke problemen. Er is weinig tolerantie voor hoogbegaafdheid.

De druk om tot het grote gemiddelde te horen is groot. Herkenbaar is het verhaal in de krant over hoogbegaafde ouderen die zich in de reguliere ouderenzorg niet thuis voelen. Ze praten in het verzorgingshuis niet over hun eenzaamheid, omdat ze dan meteen het verwijt krijgen: 'Maar u gaat ook nooit naar de bingomiddag!'

Voor hoogbegaafdheid geldt in Nederland nog steeds het ene uiterste of het andere: of hoogbegaafden moeten zich compleet aanpassen, of er moeten aparte maatregelen komen speciaal voor hen. Het zou al een enorme verbetering zijn als er gewoon naar hen geluisterd werd. Alleen al het noemen van het feit dat je hoogbegaafd bent, roept weerstand op. Waarom eigenlijk? Je mag toch ook zeggen dat je goed bent in voetbal of vioolspelen. Mensen verschillen nu eenmaal van elkaar en hebben verschillende behoeften. Met meer tolerantie zijn al een aantal verbetererslagen te maken.

0 710371 004003
BELGIE € 2,30

denktank

Rechtsongelijkheid